

Soud první stolice zřídil nezletilé opatrovníka k činu. Rekursní soud napadené usnesení potvrdil.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Dovolací rekurs byl podán dne 2. prosince 1931, po účinnosti zákona ze dne 19. července 1931 čís. 100 sb. z. a n., a jest proto posuzovati přípustnost dovolacího rekursu podle tohoto zákona.

Podle § 46 (2) zákona ze dne 19. července 1931 čís. 100 sb. z. a n. může, bylo-li usnesení první stolice vyšším soudem potvrzeno, býti podán rekurs k Nejvyššímu soudu jen pro nezákonnost, zřejmý rozpor se spisy nebo zmatečnost. Nejvyšší soud, přezkoumav spisy, neshledal, že tu jest některá z těchto vad, zejména neshledal zmatečnost v tom, že soud první stolice dříve, než zřídil nezletilé opatrovníka, neslyšel dovolací rekurentku, neboť nejde tu o rozhodnutí, jež se mohlo státi účastným právní moci, nýbrž o opatření, jehož bylo třeba, protože nezletilá v tomto případě nemohla býti zastoupena otcem (§ 270 obč. zák. druhý případ), jež mohl soud učiniti i bez slyšení účastníků a proti němuž mohla zejména i ve příčině osoby opatrovníka dovolací rekurentka jako matka opatrovanky kdykoliv podati námitky.

Čís. 11346.

K pojmu vedlejšího závodu ve smyslu čl. 21 obch. zák. se vyhledává, by v tomto závodu byly orgány proň ustanovenými provozovány obchody téhož druhu jako v závodu hlavním, při čemž na tom nesejde, zda se v pobočném závodu provozují všechny nebo většina, či jen některé druhy obchodů, jež jsou vlastní hlavnímu závodu. Vedoucí orgán pobočního závodu musí býti proti třetím osobám samostatný, totiž oprávněn samostatně uzavírat obchody.

(Rozh. ze dne 22. ledna 1932, R I 1112/31.)

Rejstříkový soud odepřel zápis odštěpného závodu pražské firmy v Pečkách. Důvody: Šetřením bylo zjištěno, že podnik firmy v Pečkách jest v každém ohledu odvislý od dispoic závodu v Praze-Král. Vinohradech, že podnik v Pečkách nemá nijaké samostatnosti a vyrábí zboží podle příkazu a dispoic pražského podniku, který vede také celé účetnictví, disponuje se zástupci a vyřizuje veškerou korespondenci komerční i technickou, že podnik v Pečkách řídí správce, který mimo výplatu mzdy kontrolovanou pražským podnikem nemá ani práva ani zmocnění jiné věci vyřizovati, tím méně nákupy a prodeje prováděti a že se knihy — kromě seznamů surovin a pomocných hmot — v Pečkách nevedou. Ostatně sám žadatel uvádí, že v Pečkách jde jen o tovární provozovnu v každém směru hospodářsky odvislou od podniku pražského, že provozovna v Pečkách jest naprosto nesamostatná, nemá obchodního vedení a její činnost jest obmezena jen na přijetí surovin a na jich spracování technickou výrobou požívatin a jich rozesíl-

lání odběratelům a že ředitel provozovny v Pečkách není jako jiný ze zaměstnanců v Pečkách oprávněn samostatně obchody uzavíratí. Ježto jde v Pečkách jen o výrobu, řízenou z hlavního podniku a nikoliv o odštěpný závod podle čl. 21 obch. zák., byl zápis odštěpného závodu v Pečkách do rejstříku obchodního odepřen. Rekursní soud napadené usnesení potvrdil. Důvody: Ke správnému stavu věci i zákonu vyhovujícím důvodům napadeného usnesení, které sdílí i rekursní soud, dodává se jen ještě toto: Pobočka předpokládá, že provozuje většinu obchodů hlavního závodu a že její správa jest oprávněna na venek samostatně obchody uzavíratí. Tohoto rozeznávacího znaku tu však není, neboť správa Pečeckého závodu nemá podle šetření ani právo ani zmocnění, jiné věci vyřizovati, tím méně nákupy a prodej prováděti. Za toho stavu věci nelze Pečecký závod pokládati za pobočku závodu Pražského a právem proto odmítl rejstříkový soud zápis tohoto závodu do obchodního rejstříku.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

K pojmu vedlejšího závodu ve smyslu čl. 21 obch. zák. se vyhledává, by v tomto závodě byly orgány pro něj ustanovenými provozovány obchody téhož druhu jako v závodě hlavním, totiž základní obchody, při čemž arci na tom nesejde, zda se provozují v pobočném závodě všechny nebo většina (jak mylně míní soud rekursní), či jen některé druhy obchodů, které jsou vlastní hlavnímu závodě. Není tu tedy pobočného závodu, jestliže jeho vedoucí orgán sám neuzavírá obchody, jako na př. u továren, pro které neobstarává nákup suroviny jeho ředitel, nýbrž principál. Nehledíc k jisté hospodářské závislosti vedlejšího závodu na závodě hlavním, musí býti vedoucí orgán odštěpného závodu proti třetím osobám samostatný, totiž oprávněn samostatně uzavíratí obchody. Podle zjištění nižších soudů a udání navrhovatelky v podání ze dne 14. února 1931, k nimž poukazují soudy v odůvodnění svých usnesení, nemá závod v Pečkách těchto vlastností, nýbrž jest jen provozovnou, v každém směru závislou na pražském podniku, která nemá žádného obchodního vedení, jejíž činnost jest obmezena jen na převzetí surovin a na jejich spracování, technickou výrobu poživatin a jejich rozesílání odběratelům a jejíž ředitel není oprávněn samostatně uzavíratí obchody. Proto právem byl odepřen zápis této provozovny do obchodního rejstříku, poněvadž není vedlejším závodem ve smyslu zákona. Dovolací rekurs není v § 46 zák. ze dne 19. června 1931 čís. 100 sb. z. a n. odůvodněn a nemohlo mu býti vyhověno.

Čís. 11347.

Ochrana nájemců (zákon ze dne 25. dubna 1924, čís. 85 sb. z. a n.).

Úplata, jež byla dána za to, že se pronajímatel vzdal práva žádati na nájemci, by mu podle svého závazku vrátil místnosti ve stavu, v němž je jeho předchůdce převzal, nespadá pod ustanovení § 20 zák. Lho-